

پنج شنبه 19 آذر 22 ذي الحجه 10 دسامبر

شهادت میثم تمار در کوفه در سال 60 هجری قمری...

شهادت میثم تمار در کوفه در سال 60 هجری قمری

میثم بن یحیی اسدی که به خاطر خرما فروشی به: "تمار" معروف بود، یکی از یاران نزدیک امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع) و از حواریان آن حضرت بود و از آن حضرت به اندازه استعداد خویش، دانش و معرفت فرا گرفت و بر راهی نهان و اخبار غیبی، اطلاع می یافت.

به همین جهت، وی پیش از شهادت ابا عبدالله الحسین (ع) در کربلا، شهادت آن حضرت و یارانش را پیش گویی کرده بود. فضیل رسان از جبله مکیه روایت کرد که از میثم شنیدم می گفت: به خدا سوگند، این امت [جفا کار] فرزند پیامبر شان را در دهم ماه محرم می کشند و دشمنان خدا، آن روز را جشن گرفته و عید می گیرند.

سپس گفت: و ان ذلک لکائن قد سبق فی علم الله تعالی ذکره، أعلم ذلک بعهد عهده الی مولای امیر المؤمنین (ع) و لقد اخبرنی انه یبکی علیه کلّ شیء...؛ این مسئله، انجام شدنی است، که در علم ازلی خداوند متعال گذشت و آن را سرورم امیر مؤمنان (ع) که بهتر از هر کسی می داند، طی عهده مرا به آن مطلع نمود و به من خبر داد که برای مظلومیت او [امام حسین (ع)] تمام موجودات می گیرند. میثم تمار در کوفه امام علی (ع) را همراهی می کرد و آن حضرت چیزهایی که به خیلی از همراهانش نمی توانست بگوید، به خاطر ظرفیت بالای میثم تمار به وی می فرمود. از جمله وی را از آینده اش و کشته شدنش در راه خدا و محبت اهل بیت (ع) خبر داد. در این باره روایات فراوانی نقل گردیده است. از جمله، یوسف بن عمران روایت کرد که میثم تمار به من گفت: روزی حضرت علی (ع) مرا خواست و فرمود: چگونه خواهد بود حال تو آن زمانی که فرو مایه بنی امیه [عبیدالله بن زیاد] تو را بخواند و بخواهد از من برائت جویی؟

گفتم: من از تو برائت نمی جویم.

امام علی (ع): به خدا سوگند، در آن حال او تورابه صلیب کشیده و می کشد.

گفتم: صبر پیشه می کنم و این کار از من، در نزد خدای متعال بسیار اندک است.

امام علی (ع): در آن حال، در بهشت با من خواهی بود.

میثم تمار، حتی بر چوبه داری که وی را در آن به صلیب خواهند کشید، از امام علی (ع) نشانی اش را گرفت و به زیر درخت آن میرفت و با آب، جارو کردن آن، در آن جا به نماز می ایستاد و به همسایگان آن می گفت من به زودی همسایه شما می شوم. آنان تصور می کردند که وی قصد خرید خانه در نزدیکی های آنان را دارد، ولیکن مراد او، چیز دیگری بود که از استاد و مرادش امام علی (ع) به آن پی برده بود.

به هر روی، وی از عاشقان و مریدان امام علی (ع) و فرزندانش امام حسن (ع) و امام حسین (ع) بود و در آن سالی که امام حسین (ع) بر علیه یزید قیام کرد، میثم در آن سال به سفر حج رفته بود و در بازگشت به کوفه، در قادسیه دستگیر شد. در آن ایام با آمدن عبیدالله بن زیاد به کوفه و شهادت مسلم بن عقیل (ع) در این شهر، رعب و وحشت عظیمی اهالی این دیار را فرا گرفته بود و عبیدالله بن زیاد حکومت نظامی بسته و کنترل کننده ای اعمال می کرد و تمامی دوستان و دوستداران ولایت را دستگیر و شکنجه می نمود. از جمله، میثم تمار را پیش از رسیدن به خانه اش، در قادسیه دستگیر کرده و او را به قصر عبیدالله بردند و عبیدالله از وی خواست که از علی (ع) برائت بگوید و وی را دشنام دهد.

ولی میثم تمار از این کار امتناع کرد و مناقب علی (ع) را بر زبان جاری کرد.

عبیدالله هر چه تلاش کرد، فایده ای نداد و از روی خشم و غضب دستور داد وی را در بالای داری به صلیب کشند و هیچ گونه آب و غذایی ندهند، تا جان دهد. ولی میثم تمار در بالای دار نیز از مناقب و فضایل اهل بیت (ع) سخن می گفت و اهالی کوفه با اجتماع در پای دار او، به سخنانش گوش فرا داده و بر دشمنان اهل بیت (ع) لعنت می فرستادند.

عبیدالله دستور داد که بر دهانش لجامی زده، تا وی را از گفتن باز دارند. این، نخستین لجامی بود که در تاریخ اسلام بر دهان یک انسان زدند و او را از گفتن باز داشتند.

میثم سه روز تمام در بالای دار مقاومت کرد و تا توانست از نیکی های امیر مؤمنان (ع) و فضائل اهل بیت (ع) و ستم کاری های یزید بن معاویه و عبیدالله بن زیاد، سخن گفت و مردم را از نا آگاهی و نادانی بیرون آورد و با واقعیت ها آشنا کرد.

در روز چهارم دست ها و پاهایش را قطع و زبانش را از کام بیرون آوردند و بر بدن شریفش نیزه زدند و به همان حالی که مو لایش امام علی (ع) پیش گویی کرده بود، وی را به شهادت رسانیدند.

شهادت وی، روز 22 ذي حجه سال 60 قمری، ده روز پیش از آمدن امام حسین (ع) به کربلا، واقع گردید.

قبر شریف وی، از زیارت گاه های معروف عراق است که در سمت جنوب مسجد اعظم کوفه قرار دارد و شیعیان و دوستداران اهل بیت (ع)، آن را زیارت می کنند.

تشکیل شورای عالی انقلاب فرهنگی در سال 1364 هجری شمسی
انقلاب اسلامی ایران بیش از هر چیز مرهون فرهنگ اسلامی و تعالیم حیات بخش اسلام و تداوم و گسترش چنین انقلابی در گرو بقا و رشد فرهنگ اسلامی در نسل‌های موجود و آینده است. این وظیفه بیش از همه بر عهده نهادهای آموزشی و پرورشی، بخصوص دانشگاه‌هاست؛

اما بافت دانشگاهی ایران در سال‌های پیش از انقلاب اسلامی و همچنین نظام آموزشی و محتوای دروس و کتابها بویژه در علوم انسانی آن دوره، متناسب با این وظیفه نبود و چه بسا دانشگاه‌های ما به وسیله خارجیان هدایت می‌شد و شکل و محتوای آنها تابع اراده بیگانگان و خط مشی آنها در جهت حفظ و تقویت سلطه سیاسی اقتصادی امریکا و سایر دول استعمارگر بوده است؛ به همین علت پس از پیروزی انقلاب، دانشجویان و استادان متعهد دانشگاه‌ها تصمیم گرفتند انقلابی فرهنگی به وجود بیاورند تا در سایه آن بتوانند ضمانتی برای بقا و تداوم انقلاب اسلامی و همچنین عامل نیرومندی برای صدور و گسترش فرهنگ انقلاب ایجاد کنند. این کار مستلزم اموری بود که کم و بیش اجرا شده و یا در دست اجراست.

1- تصفیه دانشگاه‌ها از عناصر وابسته به استعمارگران و ابرقدرتها و به طور کلی از عناصر ضد انقلاب.
2- تجدید نظر در نظام آموزشی و ساختاری دانشگاه‌ها و متحول ساختن آنها به گونه‌ای که متناسب با نیازهای کشور و تأمین استقلال سیاسی - اقتصادی جمهوری اسلامی ایران باشد و کشور را از وابستگی فرهنگی و دیگر وابستگی‌ها نجات دهد.
3- گنجاندن دروس خاصی در برنامه‌های دانشکده‌ها که آشنایی لازم دانشجویان را با اهداف انقلاب و معارف و دیدگاه‌های اسلام تأمین کند.

اینها کارهایی است که لازم است در همه دانشگاه‌ها انجام شود و ستاد انقلاب فرهنگی مسئول اجرای آنهاست.
ضرورت انقلاب فرهنگی: هدف پیامبران الهی دگرگون ساختن فرهنگ جامعه به سوی یک فرهنگ توحیدی و خدا پسندانه است. یعنی پیامبران در حقیقت بنیانگذاران راستین فرهنگ اصیل الهی و انسانی بوده‌اند. به طور مثال پیامبر بزرگوار اسلام حضرت محمد (ص) با آغاز رسالت خویش بعثت فرهنگی جدیدی ایجاد کرد؛ به طوری که از یک ملت نیمه وحشی و از اعراب متعصب جاهلی جامعه نوینی با تمدن شکوفا و فرهنگی غنی و پربار، آفرید. این چنین تحوли جبر با تغییر زیر ساخت فرهنگی جامعه امکان پذیر نبود؛ و جامعه ایران اسلامی نیز باید از انقلاب فرهنگی پیامبر گرانقدر خود الهام می‌گرفت، زیرا تا فرهنگ جامعه‌ای دگرگون نشود دگرگونی در بقیه جهات میسر نیست و یگانه رمز تداوم و توفیق رهبر انقلاب آن است که فرهنگ آن انقلاب جایگزین و استوار گردد و گرنه بنای نهادهای دیگر انقلاب بر فرهنگ پوسیده و ارتجاعی و ظالمانه پیشین، متزلزل و بی ثبات خواهد بود و هر آن انتظار فرو ریختن تمامی آنها خواهد رفت. تا انقلابی در روحها و اندیشه‌ها رخ ندهد، در ابعاد دیگر زندگی انسانی انقلابی رخ نخواهد داد. اگر چه انقلابی با ترقی فکری و روحی مردم آن جامعه البته

به طور نسبی آغاز خواهد شد اما آن جرعه‌ها و حرکتها به تنهایی کافی نیست. پس از پیروز شدن و به ثمر رسیدن انقلاب، جامعه ایران نیز نیاز به یک تحول بنیادین داشته و دارد؛ تحوли که انسان ساز و هدایتگر باشد و جامعه را دگرگون کند و خلاصه جهت دهنده و راهبر باشد. در انقلاب اسلامی ایران نیز انقلاب با درخواست مردم برای تغییر سرنوشتشان آغاز شد که این مسئله سرآغاز یک انقلاب فرهنگی عظیم بود، اما پس از پیروزی انقلاب کافی نبود که به همان میزان رشد و آگاهی مردم اکتفا بشود، زیرا تغییرات و تحولات مقطعی و زودگذر نمی‌توانست استمرار دایمی داشته باشد؛ بلکه باید از ریشه و بنیان، نظام فرهنگی شاهنشاهی و زورمداری در هم می‌ریخت و به جای آن فرهنگ اصیل اسلامی جایگزین می‌شد. حضرت امام خمینی (ره) به سرعت بر این مسئله انگشت نهادند و ضرورت انقلاب در افکار و اندیشه‌های مردم بویژه نسل جوان را در مراکز علمی و فکری همچون دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و مدارس تأکید و تصریح نمودند. گرچه انقلاب فرهنگی در یک جامعه منحصر به طبقه دانش آموز و دانشجویان نیست و اصولاً فرهنگ کشور تنها در نظام آموزشی آن خلاصه نمی‌شود و شامل ویژگی‌های از قبیل: آداب و رسوم، دین و اخلاقیات، سنن اجتماعی، دانستیها و علوم و غیره است، اما ضرورت انقلاب فرهنگی در مدارس و دانشگاه‌ها از مهمترین امور محسوب می‌شود.

امام و انقلاب فرهنگی: "باید انقلابی اساسی در تمام دانشگاه‌های سراسر ایران به وجود آید تا استادانی که در ارتباط با شرق و غربند تصفیه بشوند و دانشگاه محیط سالمی شود برای تدریس علوم عالی اسلامی. باید از بدآموزیهای رژیم سابق در دانشگاه‌های سراسر ایران شدیداً جلوگیری کرد؛ زیرا تمام بدبختیهای جامعه ایران در طول سلطنت این پدر و پسر از این بدآموزیها به وجود آمده است. اگر ما در دانشگاه‌ها تربیتی اصولی داشتیم هرگز طبقه روشنفکر دانشگاهی ما که در بحرانی‌ترین اوضاع ایران در نزع و چند دستگی با خودشان نبودند. و از آنچه که بر مردم می‌گذشت چنان آسان عبور نمی‌کردند به نحوی که گویی در ایران نیستند. تمام عقب ماندگیهای ما به لحاظ فقدان شناخت صحیح اکثر روشنفکران دانشگاهی از جامعه اسلامی ایران بود؛ و متأسفانه هم اکنون هم هست. اکثر ضربات مهلکی که به این اجتماع خورده است از دست اکثر همین روشنفکران دانشگاه رفته است که همیشه خود را بزرگ می‌دیدند و می‌بینند و تنها حرفهایی می‌زدند و می‌زند که دوستان روشنفکر خودشان قادر به درک آنها هستند و لا غیر. روشنفکران متعمد و مسئول بیایید و تفرقه و تشتت را کنار گذارید و به مردم فکر کنید و برای نجات این قهرمانان شهید داده خود را از شر "ایسم" و "ایست" شرق و غرب نجات دهید. روی پای خود بایستید و از تکیه به اجانب بپرهیزید."

درگذشت «؛آلفرد نوبل» شیمی‌دان سوئدی در سال 1896 میلادی
«؛آلفرد نوبل» شیمی‌دان سوئدی در 63 سالگی در سال 1896 میلادی درگذشت. نوب در جوانی برای تأمین هزینه زندگی اش به روسیه مهاجرت کرد و بعد از مدتی در سایه استعداد سرشارش در علم شیمی، شیمی‌دانی برجسته شد. نوبل در سال 1867 میلادی موفق به

اختراع دینامیت شد. او بنیانگذار جوایز معروف به نوبل است. این جوایز هر سال در 5 رشته فیزیک، شیمی، پزشکی، ادبیات و صلح جهانی به دانشمندانی امداد می شود که در راه اعتلای صلح و پیشرفت علوم گامی مثبت برداشته اند.

درگذشت ماکس پلانک فیزیکدان و ریاضیدان آلمانی در سال 1947 میلادی

ماکس پلانک فیزیکدان و ریاضیدان آلمانی در سال 1947 میلادی درگذشت. پلاک تحصیلاتش را در مونیخ به پایان رساند. او مبتکر تئوری کوانتوم در فیزیک است. از این رو در سال 1918 میلادی موفق به دریافت جایزه نوبل در رشته فیزیک نظری، ترمودینامیک، حرارت، نور و تشعشع نیز تحقیقات مهمی انجام داد که نتایج آنها بصورت مکتوب موجود است. کتاب فلسفه فیزیک از جمله آثار پلانک است.

تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر (روز جهانی حقوق بشر) در سال 1948 میلادی

اعلامیه حقوق بشر در مجمع عمومی سازمان ملل متحد تصویب شد و بدین ترتیب حقوق طبیعی و اجتماعی افراد بشر مورد تأیید یک سازمان بین المللی قرار گرفت. اعلامیه حقوق بشر را هیئتی از نمایندگان کشورهای مختلف، به توصیه سازمان ملل تهیه و تدوین کردند. این اعلامیه بعدها مورد تصدیق کلیه کشورهای عضو سازمان ملل قرار گرفت. اعلامیه حقوق بشر شامل یک مقدمه و 30 ماده است و در ماده اول آن به برابری افراد بشر و حاکمیت روح برادری در میان آنان اشاره شده است. در جهان امروز اعلامیه یاد شده فقط راهگشای استکبار جهانی برای اعمال نفوذ در دیگر نقاط جهان است.